

วิชาการที่สวนทางกับความจริง ทำให้เกิดปัญหาอะไรขึ้นกับสังคม ?

.....ศาสตราจารย์ระพี สาริก

วิชาการคืออะไร มีผลได้ผลเสียอย่างไร และเหตุแห่งผลเสียอยู่ที่ไหน นับเป็นสิ่งท้าทายต่อการค้นหาความจริงให้ถึงที่สุด

การเรียนรู้วิชาการเป็นสิ่งไม่ยาก แม้สิ่งที่กล่าวกันว่ายากมาก หากเพียรพยายามจริงๆ ทุกคนย่อมรู้ได้ เพียงแต่เร็วช้ากว่ากันเท่านั้น แต่การเรียนที่ช่วยให้แต่ละคนสามารถรู้เท่าทันโดยไม่ถูกอิทธิพลจากมั�ครอบบำทำลายคุณค่าความเป็นคน ช่วยให้หลุดรอดพ้นมาได้อย่างปลอดภัย ทำให้มีโอกาสเข้าถึงความจริงและนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผลนั้นลิ นับเป็นสิ่งยากยิ่ง หากคนส่วนใหญ่ตกลงเป็นเหมือนอิทธิพลดังกล่าวแล้ว ย่อมทำให้ความเป็นคนจำต้องสูญเสียไป นับเป็นการสูญเสียอย่างสำคัญที่สุด

ฉันรู้สึกว่าตนโชคดี เนื่องจากมีโอกาสทำงานร่วมกับคนในกลุ่มนี้ซึ่งถูกเรียกวันกวิชาการมาแล้ว เป็นเวลานานมากขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งนานวันก็ยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกชัดเจนมากขึ้นว่า การแสดงออกของคนกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ยึดติดอยู่กับเปลือกของวิชาการอย่างเห็นได้ชัด

ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากปรัชญาความคิดและพฤติกรรมที่ปราศจากความไม่มี โอกาสสัมผัส ได้สะท้อนให้เกิดความรู้สึกเสมือนว่า วิชาความรู้ซึ่งแต่ละคนเรียนมาจากมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งวิเศษเหนืออย่างอื่นทั้งหมด เมื่อมีเหตุย่อมมีผล ดังนั้นจึงทำให้เกิดผลลัพธ์ดูดให้คนมุ่งเข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเพียงเส้นทางที่คับแคบมาก สำหรับชีวิตซึ่งควรจะมีโอกาสเรียนรู้จากความหลากหลาย อันถือเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ธรรมชาติอย่างแท้จริง

หากคนเหล่านี้คิดจากรากฐานตนเองได้อย่างอิสระ ย่อมรู้ความจริงว่า แท้จริงแล้วความรู้ทางวิชาการคือสิ่งมุ่งยั่นหานาได้จากธรรมชาติทั้งสิ้น คงมีเหตุมาจากการไม่รู้จริง จึงได้นำมาเชิดชูจนเลอเลิศ ดังเช่นที่มักนิยมกล่าวกันว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการซึ่งไม่เพียงเท่านั้น ยังนำมาใช้เป็นเครื่องมือทำลายธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ร้ายกาจที่สุดคือ การทำลายธรรมชาติของเพื่อนมนุษย์ซึ่งควรถือว่าเป็นคนเช่นตน ดังเช่นที่มักมีเสียงกล่าวกันว่า ยิ่งเรียนสูงก็ยิ่งโง่มากขึ้น

อีกสิ่งหนึ่งซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากคนส่วนใหญ่ในกลุ่มเดียวกันนี้ก็คือ มักจะหันแนวโน้มให้เห็นความจริงว่า นำเสนอสิ่งชนิดนี้เรียกว่าวิชาการมาใช้เป็นเครื่องมือถูกชានาที่ไม่ได้เข้าเรียนมหาวิทยาลัย ฉันไม่อยากใช้คำว่า ไม่มีโอกาสเข้าเรียน ด้านเดียว เนื่องจากอาจมีบางคนแม้ไม่มากนัก ซึ่งยังมีความเป็นคนหลงเหลืออยู่บ้าง ไม่ประสงค์ที่จะเข้าเรียน ด้วยเหตุที่ว่าสามารถรู้เท่าทันต่ออิทธิพลจากสิ่งนี้ แม้มีบางคนอาจจำต้องเข้าไป แต่ก็นับว่ามีความพร้อมที่จะสร้างพลังต้านทานกระแสรจากอิทธิพลดังกล่าวแล้วได้

ดังนั้น หากสามารถมองเห็นเหตุผลได้ลึกซึ้งพอสมควรก็จะรู้ว่า กระบวนการจัดการศึกษาที่ม่องข้ามความสำคัญของการศึกษาจากธรรมชาติของชีวิตจริง มีผลหล่อหลอมให้คนตอกยูในสภาพล้มตัวมากขึ้น ซึ่งนับได้ว่า มีผลทำลายคุณค่าความเป็นคนให้ปรากฏออกมาย่างชัดเจนมาก

ถ้าสามารถหันรู้ความจริงได้ว่า วิชาความรู้ในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย เป็นเพียงภาพสมมุติของสิ่งที่มนุษย์พำนักจากธรรมชาติ ย่อมไม่ถูกหล่อหลอมให้นำเอารสึ่งตนได้รับ มาใช้เป็นเครื่องมือยกตัวเองให้สูงขึ้นกับดูดูคนอื่น หากให้ความเคารพนับถือชาวบ้านซึ่งมีโอกาสใช้ชีวิตเรียนรู้จากธรรมชาติใกล้ชิดมากกว่าตน เพราะไม่ต้องผ่านตัวหรือกิเลสจากคนอื่นมาก่อน ซึ่งหากต้องผ่านสิ่งดังกล่าว ย่อมทำให้มีสภาพเพี้ยนไปจากความจริงไม่มากก็น้อย

ดังตัวอย่างเช่น วิชาสถิติ ซึ่งนำเอาความจริงจากธรรมชาติมาสร้างเป็นสมมุติฐานอย่างเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้และทั้งนั้น เพื่อหวังใช้เป็นเครื่องมือค้นหาความจริงจากธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติของมนุษย์หรือต้นไม้ ยิ่งเป็นธรรมชาติของสรรพวัตถุต่างๆ ซึ่งต้องใช้สูตรสำเร็จซึ่งมนุษย์ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมากกว่าโภคภัณฑ์เดิม จนกระทั่งมีผลทำให้มนุษย์ตอกยูในสภาพห่างจากตัวเองยิ่งขึ้นเรื่อยๆ จึงกลายเป็นเรื่องยากแก่การเข้าใจได้

สิ่งซึ่งสำคัญที่สุดคงไม่ใช่ความยากง่ายที่จะเข้าใจ แต่ผลเสียหายอย่างร้ายแรงน่าจะได้แก่ อิทธิพลซึ่งมีผลกำหนดให้รากฐานจิตใจคนห่างจากความจริงมากขึ้น ช่วยให้มองเห็นได้ว่า ผู้ที่มีรากฐานจิตใจตอกยูในสภาพเช่นนี้ไม่คิดจะประกอบการณ์ได้ก็ตาม ย่อมเข้าไม่ถึงความจริง จึงมีผลทำลายมากกว่าสร้างสรรค์ เพราะความไม่รู้เท่าทันต่อตัวเอง อันควรถือว่าคือเหตุผลสำคัญที่สุด

ฉันจึงเป็นคนหนึ่งซึ่งใช้วิชาสถิติสอนศิษย์ ในลักษณะที่อาจกล่าวว่า ทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่ายเพื่อคนส่วนใหญ่ ซึ่งช่วงหลังๆ มักได้ยินเสียงบรรดาศิษย์ที่ผ่านพ้นการเรียนวิชานี้จากฉันมาแล้ว มากกว่าที่ฉันจะนำมาพูด ซึ่งไม่สมควรจะพูด เพราะตนเป็นคนสอนเอง ทั้งนี้ และทั้งนั้น เนื่องจากฉันไม่ได้ยึดติดอยู่กับสูตรสำเร็จรวมทั้งสัญญาลักษณ์ทุกรูปแบบ หากมองผ่านลงไปได้ถึงความจริง อันมีเหตุมีผลอยู่ในระดับที่ลึกซึ้งมากกว่า

อนึ่ง สังคมกับหลักสังคมที่พื้นฐานซึ่งมีเหตุมีผลเชื่อมโยงถังกันได้ชี้ร่วงกันไว้ว่า ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปตามแนวทางเดียวกันหมด ควรจะพบความจริงว่า แม้ธรรมชาติของกุหลาบจะมีหนามแหลมคม แต่ก็อาจมีโอกาสพับกุหลาบที่ไว้หนามแม้มีไม่มากนัก ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับเหตุผลว่า มนุษย์ยังมีจิตวิญญาณที่มุ่งมั่นค้นหาอย่างจริงจังหรือมีนิสัยชอบนำมากอ้างในเชิงปฏิเสธตัวเอง เพราะไม่ต้องการจะปฏิบัติมากกว่า

ฉันได้นำหลักเดียวกันนี้มาใช้กับเรื่องกลัวไม้ เช่นที่กล่าวกันว่า ธรรมชาติของดอกกล้วยไม้ฟานุ่ยมีสีม่วงอมลีฟ้า แต่ทุกต้นที่พบในธรรมชาติก็หาใช่ว่าจะสีเหมือนกันหมดไม่ดังนั้นถ้ามองเห็นแนวโน้มของสีของกล้วยไม้ ก็จะรู้ได้ว่า น่าจะมีฟานุ่ยสีขาวอยู่ในธรรมชาติตัวนี้ จากแรงกระตุ้นอันเกิดจากการซึ่งแน่นี้เอง ในที่สุดก็ทำให้มีผู้ค้นพบฟานุ่ยสีขาวเป็นผลสำเร็จ จึงกล่าวอย่างมั่นใจได้ว่า ถ้าสามารถรู้เรื่องราวของธรรมชาติที่

มีเหตุผลเชื่อมโยงกันได้อย่างลึกซึ้ง ยอมสามารถรู้ความจริงได้ทุกเรื่อง แม้จะเป็นสิ่งซึ่งยังไม่ถึง

มนุษย์ก็คือสิ่งมีชีวิต เช่นเดียวกับสรรพชีวิตทั้งหลาย ตั้งนั้น ถ้าชีวิตบุคคลได้จำต้อง เชื่อมกับปัญหาสังคมอย่างหนักหน่วง แทนที่จะคิดเห็นมาเอาว่า สภาพภายในสังคมเป็นเช่นนั้นหมด หากมีความเพียรพยายามมุ่งมั่นค้นหาสิ่งซึ่งตอบป্রาภรณากลายอย่างปราศจากความท้อถอย วันหนึ่งย่อมพบได้เองไม่ว่าเร็วหรือช้าแค่ไหน ทั้งนี้และทั้งนั้น ยอมเข้าข่ายกับความอดทนของแต่ละคน ซึ่งมีภาระฐานตื้นลึกไม่เท่ากัน

อย่างไรก็ตาม แม้บางคนอาจมีภาระฐานไม่ลึกเท่าที่ควร ทำให้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตบ่อย ๆ แต่การเรียนรู้จากช่วงเวลาภานานมากขึ้น ยอมสามารถมาถึงจุดหมายปลายทางได้ด้วยกันทุกคน แม้บางคนอาจถึงช้ากว่าคนอื่น ผู้ซึ่งมีภาระฐานจิตใจเปิดกว้างเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ยอมมีความอดทนมากกว่าผู้ที่มีใจดับແดบ เพราะสามารถหาทางออกในรายละเอียดได้ กว้างขวางมากกว่า แม้เป็นเรื่องซึ่งครั้งชั่วคราว หากมีเป้าหมายที่ชัดเจน ยอมมุ่งไปสู่ผลสำเร็จตามความป্রาภรณາได้ในที่สุด

สิ่งที่หยอดยกมาถูกกล่าว เป็นเพียงตัวอย่างจากวิชาหนึ่งเท่านั้น ความจริงแล้วทุกสาขาวิชา ล้วนมีสภาพอันมีที่มาเป็นหนึ่งเดียวกันหมด ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้มองเห็นได้ว่า ทุกสาขาวิชา ล้วนมีภาระฐานรวมเป็นหนึ่งหนึ่งเดียวกัน หากใช้แยกกันเป็นคนละเรื่องอย่างเช่นที่คนส่วนใหญ่มองเห็นไม่ และสิ่งซึ่งเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ก็คือ ความจริงซึ่งเป็นพื้นฐานของธรรมชาติ นั่นเอง

เพราะความรู้สึกที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ซึ่งนับวันยิ่งสั่งสมอยู่ในหัวใจจันนานมากขึ้น ดูเหมือนจะมีอิทธิพลกำหนดให้วิถีชีวิตตน หวนกลับคืนสู่ธรรมชาติเร็วขึ้น มั่นใจจะเป็นส่วนหนึ่งซึ่งฉันลาออกจากมหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ใต้อิทธิพลการจัดการ อุกมาดีอุจุดยืนที่อิสระก่อน กำหนดเกษียณอายุ และกล่าวถ้อยคำอย่างชัดเจนว่า เส้นเกณฑ์อายุ คือสิ่งสมมุติซึ่งมนุษย์จัดทำขึ้นมาจึงไม่ควรจะยึดติดอยู่กับมัน ทำให้จำต้องสูญเสียความเป็นคนไปโดยใช่เหตุ นอกจากนั้นฉันยังได้ประกาศสัจจะไว้ว่า จะไม่ขอเข้าไปอยู่ในระบบการจัดการซึ่งมีการผูกติดไว้ด้วยความอิสอ่องต่อไป และสามารถปฏิบัติได้จริงมาโดยตลอด แม้ว่าจะผ่านพ้นมาแล้วกว่า 20 ปี

อนึ่ง หลังการหลุดพ้นจากภาวะล้อแหลมต่อการถูกอิทธิพลอาชีวสครับจำอกมาแล้ว ได้ทำให้ฉันได้รับแรงศรัทธาจากผู้ที่เข้ามาหาเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเสริมความคิดเพื่อการทำงานอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังเกิดความคิดที่มองเห็นการณ์ไกล ซึ่งพัฒนาตัวเองขึ้นมาอย่างเร็วมากขึ้นด้วย

ให้รู้ถึงความจริงว่า วิถีการดำเนินชีวิตและการทำงานที่มีผลชำรุดกิเลสให้ลดน้อยลง ไปอย่างมีเหตุมีผล น่าจะเป็นวิถีทางซึ่งทุกคนควรพึงปρาภรณາ สำหรับผู้ที่มีเป้าหมายมุ่งสู่การสร้างสรรค์อย่างแท้จริง

สำหรับชีวิตที่มีโอกาสเข้าไปสัมผัสด้วยความจริงในบรรยายการจัดการศึกษา แม้ถึงระดับมหาวิทยาลัยนั้น ถ้าครอ่านเรื่องนี้แล้วเข้าใจว่า ฉันกำลังพูดว่าเป็นสิ่งไม่ดี คงเข้าใจผิดแน่ เพราะถ้านำความจริงซึ่งชี้ไว้ว่า หากไม่มีวันนั้น ย่อมไม่มีวันนี้ มาใช้เป็นหลักพิจารณา ย่อมเห็นได้ชัดว่า ถ้าชีวิตฉันไม่ผ่านการเรียนรู้จากสิ่งอยู่ในระบบการจัดการศึกษามาก่อน คงไม่ทำให้ตนมีโอกาสหลุดพ้นอุปสรรค และยังก้าวไกลมาได้ถึงขนาดนี้

สิ่งสำคัญที่สุด จึงน่าจะได้แก่ ความเพียรพยายามในการรักษาภาระฐาน ความเป็นคนไว้อวย่างมั่นคงร่วมกับการใช้การปฏิบัติเป็นหลักเพื่อการเรียนรู้ปัญหา จากทุกเรื่องซึ่งตนมีโอกาสสัมผัสในวิถีชีวิตประจำวัน โดยใช้ความคิดจากธรรมชาติภายในรากฐานตัวเองอย่างปราศจากการละเว้น ซึ่งมีเหตุมีผลสานสิ่งกันหมุน

หากล่าวกันทั่วๆ ไปมานานมากแล้วว่า การแก้ไขปัญหาสังคมจำเป็นต้องแก้ที่ การศึกษา แต่นานวันมากขึ้นกลับทำให้มองเห็นได้ชัดเจนว่า คนจำนวนมากขึ้นกลับยึดติดอยู่กับเปลือกนอกของการศึกษา จึงทำให้สภาพที่เป็นจริงยังคงหมุนวนลงสู่ภาวะตกต่ำมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีใจอิสรภาพให้เปิดกว้าง ย่อมมีโอกาสสมองเห็นภาพดังกล่าวได้อย่างชัดเจน

มาตรการตรวจสอบเรื่องนี้ ซึ่งนับว่าได้ผลແน้นอนที่สุดน่าจะได้แก่หลักธรรมชาติ เนื่องจากบทความเรื่องนี้ เยี่ยนขึ้นโดยอาศัยกฎหมายแห่งธรรมชาติ ซึ่งไม่ใช่เป็นของครรภ์ทั้งผู้เขียนเองด้วย

ดังนั้น ถ้าหวนกลับมามองอีกด้านหนึ่ง หากคนส่วนใหญ่ในสังคมที่อ่านเรื่องนี้แล้วรับไม่ได้ เพราะเข้าใจไม่ถึง ยังเป็นครูอาจารย์รวมทั้งผู้บริหารการศึกษาด้วย ย่อมช่วยให้รู้ได้ว่า สิ่งที่เป็นจริงในปัจจุบันกำลังตกอยู่ในสภาพอย่างไร เพราะสิ่งที่กล่าวมาแล้วก็งมงดงามถือเป็นสัจธรรมทั้งสิ้น

แม้การคิดแก้ไขปัญหาซึ่งช่วงหลังๆ มักนิยมใช้คำว่า ปฏิรูป ไม่ว่าเรื่องการจัดการศึกษาหรือเรื่องใด ถ้ามองเห็นได้ลึกกว่านั้นนำจะพบความจริงว่า แท้จริงแล้วก็คือธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีความรู้สึกกังวลใจ ทำให้ต้องดินรนต่อไปบนพื้นฐานเดิมของตนเท่านั้น หากได้ช่วยให้เข้าถึงจุดปรับเปลี่ยนที่ศึกทางมุ่งสู่การแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริงไม่ ผู้ที่มีโอกาสสัมผัสหากรู้เท่าทันย่อมช่วยให้รากฐานตนแข็งแกร่งยิ่งขึ้นไปอีก จึงถือว่าเป็นกำไรชีวิตจากธรรมชาติโดยที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะได้ จึงได้

ดังได้กล่าวไว้แล้วว่า วิชาการที่แท้จริง มีรากฐานอยู่กับธรรมชาติ ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องเรียนรู้จากธรรมชาติร่วมกันไปให้มีสมดุลระหว่างกัน

จุดปรับเปลี่ยนที่ช่วยให้เกิดทิศทางเพื่อหวังแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริงนั้น ก่อนอื่น มนุษย์ต้องไม่ลืมตัว ช่วยให้มองเห็นความจริงว่า ตนเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ และแต่ละคนย่อมมีจิตใจอันถือเป็นรากฐานการคิดและปฏิบัติ ดังนั้นจึงควรเริ่มต้นจากการมองเห็นความจริงได้ว่า ธรรมชาติของตนเองถือเป็นจุดที่ควรเรียนรู้เพื่อท้าความเข้าใจให้ถึงที่สุด ก่อนที่จะมุ่งไปเรียนรู้ธรรมชาติของคนอื่นและสิ่งอื่น

ธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ จำเป็นต้องเกิดผลสะท้อนจากสิ่งแวดล้อมปฏิบัติกับธรรมชาติของเพื่อนมนุษย์รวมทั้งสรรพสิ่งอื่น ๆ ดังนั้นการมุ่งสร้างปัญหาที่มีผลลัพธ์สมนาคัญ ยังมาไม่ถึงจุดอันก่อให้เกิดผลสะท้อนที่สามารถชาระล้างปัญหาซึ่งฝังแน่นอยู่ในส่วนลึกมาแล้ว มากกว่าจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น กระทั้งสามารถชาระล้างได้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ณ จุดนี้ เองที่ควรจะช่วยให้มนุษย์สามารถเข้าใจถึงความหมายของคำว่า วิชาการ ได้อย่างแท้จริง

ทุกวันนี้มนุษย์ยังคงมีนิสัยที่แสดงออกซึ่งเต็มไปด้วยข้อ้อค้าง ช่วยให้อ่านได้ว่า ยังขาด ความเข้าใจถึงสังคมของธรรมชาติ แม้การอ้างว่า “คนรุ่นใหม่” จากการที่ได้กล่าวชี้แจง เหตุผลมาแล้วทั้งหมด น่าจะช่วยให้มองเห็นความจริงได้เองว่า คนรุ่นใหม่หาใช่การนำเอารวม มาใช้อ้าง หากความมองเห็นภาพลักษณ์ธรรมจากผลของการชาระล้างภาวะยึดติด

การยึดติดอยู่กับกิ่งแขนงซึ่งสถานเดตุผลถึงการรวมตัวกันเป็นพรรคพวง เท่าที่สังห้อน ภาพอุกมาปراقภูแม้ในเวลาชั่วโมงที่เป็นผลพวงจากการจัดการศึกษาที่ยังคงมองเห็นได้ชัดเจน เริ่มต้นจากคนกลุ่มเล็ก ๆ ดังเช่นการรวมรุ่น รวมสาขาวิชา เลยลงมาถึงการรวมเพื่อนที่สนใจ ชิดชอบกันเป็น ส่วนตัว อย่างปราศจากการเปิดกว้างอันเกิดจากภาวะยึดติด ทำให้ชาระล้าง ออกได้ยากมากขึ้น

จึงอ่านได้ว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้งรวดเร็วขึ้น ช่วยให้สรุปได้ว่า ชนรุ่นใหม่น่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่สุดอันมีผลช่วย ให้รากฐานจิตใจคนสามารถมองเห็นและเข้าใจ โลกใหม่ ซึ่งหากใช้โลกที่มองเห็นได้ด้วยตาและ สัมผัสได้ด้วยกาย เพาะเป็นสภาพที่ไร้เปลือกนอก จึงน่าจะถือว่า โลกไร้พรหมแดนอย่าง แท้จริง

ฉันขอฝากแต่คิดนี้ไว้แก่ลูกหลานที่รักทุกคน โดยเฉพาะอย่างซึ่งผู้ซึ่งมีราก ฐานจิตใจพอจะสื่อถึงกันได้ ขอให้พิจารณาว่า จากรากฐานจิตใจของแต่ละคนซึ่ง ควรจะคุ้มครองและดูแลกันกับฉัน น่าจะช่วยให้สิ่งนี้แพร่กระจายสู่ผู้อื่นต่อไปอย่าง ปราศจากการบกวนด้วยเงื่อน อันควรถือเป็นธรรมชาติของเราแต่ละคน จึงขอ ให้ເຫັນทุกคนจะประසพโชคดีบนวิถีทางนี้ด้วยเดด.